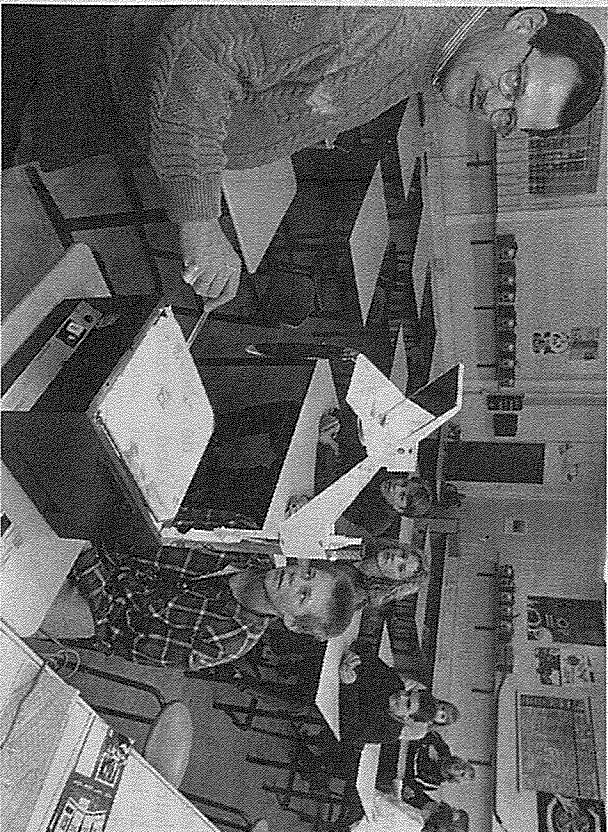

'Ik voel me nu onvoldoende gemotiveerd'

Oud-wethouder Stoffer Helmholt Zegt politiek Grootegast waarwel

Oud-wethouder Stoffer Helmholt is gestopt als CDA-raadslid van de gemeente Grootegast. De 49-jarige Lutjegaster is naar eigen zeggen „onvoldoende gemotiveerd. En ik vind nu éénmaal dat een gemeente recht heeft op mensen, die opbouwend kritisch zijn”. De leraar natuur- en scheikunde aan christelijke scholengemeenschap De Waezenburg (locatie Grootegast) heeft tien jaar in de lokale politiek gezeten. Prompt was Helmholt in 1986 wethouder geworden en sinds 12 april '94 fungeerde de christen-democraat als gewoon raadslid.

Stoffer Helmholt voor de klas in Grootegast: „Fleer en ik zullen nooit vrienden worden”. Beide wethouders waren in 1993 stevig in botsing gekomen.

Toch nog onverwacht vindt hij het bijna twee jaar later welletjes. Per brief van 17 februari vroeg hij met ingang van 1 maart te worden ontslagen. Helmholt wordt zo goed als zeker opgevolgd door plaatsgenoot Geo Martini. Laatste genoemd was in de vorige raadsperiode al tweeën-half jaar raadslid. Martini nam destijds de plaats in van Simon Evenhuis. Doordat het CDA in 1994 twee van haar acht raadszetels moest prijsgeven, was Martini net buiten de boot gevallen.

In Stoffer Helmholt verliest Grootegast een man, die zich na zijn intrede in de gemeentepolitiek ontpopte als een hardwerkende bestuurder. Daarbij koos de CDA'er niet altijd voor de gemakkelijke weg. Een voorbeeld was in 1993 het voorstel inzake het rationeel wegbeheer, dat niet de goedkeuring van burgemeester Kor Dijkstra kon wegdragen. Het bracht de CDA'er in aanvaring met de raad. Ook kreeg Helmholt het in zijn laatste jaar als wethouder aan de stok met PvdA-collega Koos Fleer. Die was in grote woede ontstoken, nadat Helmholt had geopperd om asielzoekers in een woonwagenkamp te Sebaldeburen op te vangen.

Volgens het ex-raadslid is de kwestie door de pers sterk opgeblazen. Zelf spreekt hij van „een onno-

zel onderwerp, het ging maar om een paar woningen. Met die asielzoekers had ik helemaal geen bijbedoeling”. Fleer was gepikeerd, omdat de opvang in zijn portefeuille zat. Over Fleer wil Helmholt het volgende kwijt: „Vrienden zullen wel nooit worden, maar binnen het college hadden we over en weer wel goede verhoudingen”. Salliant detail is dat beiden woonachtig zijn in de geboorteplaats van ontdekkingsreiziger Abel Tasman.

'Beetje gestoken'

Bij de raadsverkiezingen op 2 maart 1994 fungeerde Nieuwkerk Ernst Nieznik als CDA-lijsttrekker. Helmholt erkent dat „me dat ergens wel een klein beetje heeft gestoken”. Hij wijt zijn tweede plaats op de kieslijst onder meer aan de structuur, waarbij elk dorp een inbreng heeft. „Dat werkt een stukje eigenbelang in de hand. Het gaat om het dorp in plaats van om de kwaliteit. Binnen de afdeling heb ik daar vaak op gehamerd. Het zal me benieuwen of

het bij de volgende verkiezingen een paar woningen. Met die asielzoekers had ik helemaal geen bijbedoeling”. Fleer was gepikeerd, omdat de opvang in zijn portefeuille zat. Over Fleer wil Helmholt het volgende kwijt: „Vrienden zullen wel nooit worden, maar binnen het college hadden we over en weer wel goede verhoudingen”. Salliant detail is dat beiden woonachtig zijn in de geboorteplaats van ontdekkingsreiziger Abel Tasman.

en GPV) dat kennen.

Voor de hand ligt natuurlijk de vraag waarom Helmholt tot 1996 heeft gewacht om zich terug te trekken. Niet hij maar partijgenoot Dirk Visser werd twee jaar geleden immers naar voren geschoven als wethouderskandidaat. Helmholt steekt van wal: „Een gewoon raadslidmaatschap had ik nooit meege maakt. En ik ben gekozen, want ik stond tweede op de lijst. Ja, de verkiezingen waren teleurstellend. Dat vond ik een beetje een nederlaag. Dus ik dacht: 'dan ga ik de confrontatie met het nieuwe college aan'. Maar daar had ik me een andere voorstelling van gemaakt. Op zich is het raadslidmaatschap niet zo'n slechte zaak, het leek me ook een leuke job”.

„Maar”, zo heeft Helmholt ervaren, „om te functioneren heb je ruimte nodig. Die heb ik zelf niet genomen en ook onvoldoende gekregen. Binnen de fractie botert he niet altijd, ik kon m'n inbreng niet altijd kwijt. Ik had best de neiging dit college politiek gezien af en toe behoorlijk de wacht aan te zeggen. Ik heb het nooit erg gevonden wanneer niet iedereen het met je eer was. Dat kun je je juist verweten. Dat is het spel van het raadslid zijn z'n controlerende functie”.

Ongezouten kritiek

Een voorbeeld vindt hij het wegoederhoud, dat hem zelf in '93 op ongezouten kritiek kwam te staan. Oud-wethouder formuleert het „Nog steeds heb ik geen voorstel gezien waardoor het nu beter gaat. De financiële middelen moeten een andere wijze worden verdeeld. Ook herinnert Helmholt aan breed uitgemeten Grootegast-scholenkwestie. De ouders v openbare basisschool De Molenb- legden wethouder Fleer het vuur aan de schenen, toen ze voor een bouwenruil met de Johannes Bogmanschool vreesden. Uiteinde bleek de raad bereid te betalen v de uitbreiding van de Gereform- de school.

„Die situatie met die scholer allemaal tot een goed einde bracht. Maar zelf zou ik het anders gedaan hebben. Ik zou eerst over eenstemming hebben gezocht geen confrontatie met anderen hebben gezocht. Ik zou meer op de antenaren zijn afgegaan. Naar mijn mening heeft Grootegast een goetstel ambtenaren. Dat ik me niet met de scholensituatie heb bemoeit, komt omdat het niet in m'n portefeuille zat”, antwoordt Stoffer Helmholt.

Op verzoek zal hij voor de diakonie in Lutjegast meer werk verzetten. Ook gaat hij zich bezighouden met het organiseren van vakantie-ten en bejaarden. Het diakonaal bureau zal per 1 mei vanuit het Gel-derse Lunteren opereren.